

PRZEDMIOTOWE ZASADY OCENIANIA RELIGIA – KLASY 5-8

Szkoła Podstawowa im Marii Konopnickiej w Mrokwie

Dostosowała: mgr Agnieszka Komorek

I. ZASADY OGÓLNE

1. Oceny z religii mają na celu:

- a) bieżące i systematyczne obserwowanie postępów ucznia w nauce,
- b) zaznajomienie ucznia z poziomem jego osiągnięć oraz motywowanie do dalszej pracy,
- c) dostarczenie rodzicom i nauczycielom informacji o postępach, trudnościach i specjalnych uzdolnieniach ucznia.

2. Ocenie nie podlegają:

- a) częstość praktyk religijnych,
- b) wiara,
- c) uczucia religijne,
- d) postawy.

II. OBSZARY PODLEGAJĄCE OCENIE

1. **Wiedza dotycząca:**

- a) pojęć religijnych,
- b) prawd wiary,
- c) historii biblijnych,
- d) zasad moralnych,
- e) tekstów modlitw (tzw. katechizm pamięciowy),
- f) tekstów liturgicznych,
- g) sakramentów,
- h) zasad życia wspólnotowego,
- i) historii Kościoła.

2. **Umiejętności:**

- a) zachowania się wobec sytuacji, przedmiotów i osób związanych z religią,

- b) wykonywania gestów towarzyszących modlitwie,
- c) funkcjonowania we wspólnocie wierzących,
- d) uczestniczenia w liturgii.

III. SPRAWDZANIE I OCENIANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIĄ

1. Formy sprawdzania osiągnięć:

- a) odpowiedź ustna,
- b) samodzielna praca na lekcji,
- c) praca na lekcji w grupie,
- d) znajomość katechizmu pamięciowego,
- e) aktywność na lekcji,
- f) praca z podręcznikiem,
- g) ponadprogramowa wiedza zdobyta poza szkołą,
- h) sprawdzian wiadomości,
- i) kartkówka,

2. Kryteria wystawiania poszczególnych ocen:

Ocena niedostateczna – 1:

- a) brak wiadomości programowych,
- b) brak umiejętności stosowania wiedzy,
- c) liczne błędy w przekazywaniu informacji,
- d) brak znajomości katechizmu pamięciowego,
- e) brak pracy na lekcji,

Ocena dopuszczająca – 2:

- a) opanowanie koniecznych pojęć religijnych,
- b) nieuporządkowana, pobieżna znajomość materiału programowego,
- c) mało zadowalający poziom umiejętności praktycznych,
- d) brak podstawowej umiejętności wyjaśniania zdarzeń religijnych,
- e) słaba umiejętność stosowania wiedzy, nawet przy pomocy nauczyciela,
- f) liczne błędy podczas stosowania wiadomości i przekazywania informacji,
- g) problemy ze znajomością katechizmu pamięciowego,

h) sporadyczny brak aktywności podczas lekcji,

Ocena dostateczna – 3:

- a) opanowanie łatwych, niezbędnych wiadomości, postaw i umiejętności,
- b) opanowanie podstawowych, połączonych logicznie treści programowych,
- c) poprawne rozumienie podstawowych uogólnień,
- d) wyjaśnianie ważniejszych zdarzeń religijnych z pomocą nauczyciela,
- e) umiejętność stosowania wiadomości do celów praktycznych przy pomocy nauczyciela,
- f) niewielkie i nieliczne błędy w przekazywaniu informacji,
- g) podstawowa znajomość katechizmu pamięciowego,
- h) systematyczna praca z podręcznikiem na lekcji.

Ocena dobra – 4:

- a) opanowanie materiału programowego,
- b) uporządkowana wiedza religijna,
- c) poprawne wyjaśnianie zdarzeń religijnych,
- d) poprawne stosowanie wiedzy religijnej,
- e) dobra znajomość katechizmu pamięciowego,
- f) systematyczna praca z podręcznikiem na lekcji
- g) dobra aktywność na lekcjach.

Ocena bardzo dobra – 5:

- a) spełnienie wymagań określonych w zakresie oceny dobrej,
- b) opanowanie pełnego zakresu wiedzy, umiejętności i postaw określonych programem,
- c) bardzo dobrze uporządkowana wiedza religijna,
- d) umiejętność samodzielnego stosowania wiedzy w praktyce i teorii,
- e) pełna znajomość katechizmu pamięciowego,
- f) duża aktywność na lekcjach.

Ocena celująca – 6:

- a) spełnienie wymagań na ocenę bardzo dobrą,
- b) rozwiązywanie zadań dodatkowych na sprawdzianach,
- c) przygotowanie dodatkowych prac domowych,

IV. ZASADY POPRAWIANIA OCEN

1. Każdy uczeń ma prawo do poprawy ocen cząstkowych, z wyjątkiem ocen za pracę indywidualną i w grupie na lekcji oraz ocen z aktywności.
2. Uczniowie nie mogą poprawiać ocen wyższych niż dobra.
3. Termin poprawy oceny ustala nauczyciel. Nie może to być czas krótszy niż 1 tydzień od daty poinformowania ucznia o ocenie.
4. W przypadku, gdy uczniowi nie udało się poprawić oceny na wyższą, nauczyciel może nie wziąć pod uwagę oceny z poprawy.

V. USTALENIA KOŃCOWE

1. Uczeń i jego rodzice (prawni opiekunowie) są informowani o jego ocenach na bieżąco i systematycznie.
2. Uczeń ma prawo dwukrotnie w ciągu semestru zgłosić nieprzygotowanie do lekcji w związku z brakiem pracy domowej, brakiem zeszytu lub innych pomocy potrzebnych do lekcji lub nieprzygotowaniem do odpowiedzi ustnej. Nieprzygotowanie nie zwalnia z pisania zapowiedzianych wcześniej sprawdzianów i kartkówek. Uczeń powinien zgłosić każde nieprzygotowanie w ciągu pierwszych 5 minut lekcji.
3. Przewidywaną ocenę śródroczną i roczną nauczyciel podaje uczniowi oraz (na życzenie) jego rodzicom (prawnym opiekunom) odpowiednio wcześniej, w terminie określonym w Statucie szkoły. Jeżeli przewidywaną oceną śródroczną lub roczną jest ocena niedostateczna, nauczyciel ma obowiązek poinformować o niej ucznia, a poprzez wychowawcę rodziców (prawnych opiekunów), w terminie określonym w Statucie szkoły.
4. Ustalona przez nauczyciela ocena niedostateczna na koniec roku szkolnego może być zmieniona tylko w wyniku egzaminu poprawkowego, zgodnie z wewnątrzszkolnymi zasadami oceniania.

Roczny plan nauczania religii w klasie VIII

Program: Komisja Wychowania KEP, *Z Bogiem w dorosłe życie* (nr AZ-2-01-18)

Podręcznik „Mocą Ducha Świętego przemieniamy świat”

Lp	Temat lekcji	Cele katechetyczne – wymagania ogólne	Treści nauczania – wymagania szczegółowe		
			Wiedza Uczeń po katechezie:	Umiejętności Uczeń po katechezie:	Postawy Uczeń po katechezie:
1.	Piękno i wartość życia	Ukazanie piękna i wartości ludzkiego życia. Wskazanie sposobów pracy nad rozwojem emocjonalnym i społecznym.	Definiuje pojęcie sensu życia. Streszcza wydarzenia biblijne – przebaczenie grzesznej kobiecie (Łk 7,36-50) oraz uzdrowienie paralityka (J 5,1-9a). Wyjaśnia, na czym polegają piękno i wartość ludzkiego życia.	Wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu. Wyjaśnia i podaje przykłady, jak pracować nad własnym rozwojem emocjonalnym i społecznym. Tłumaczy, na czym polega szczęście własne i bliźnich.	Podejmuje refleksję nad sensem swojego życia. Okazuje szacunek wobec ludzkiego życia, siebie i innych. Stara się żyć według wartości chrześcijańskich. Angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny.
2.	Bóg źródłem miłości	Ukazanie prawdy, że Bóg jest miłością oraz źródłem miłości. Kształtowanie postawy miłości.	Wyjaśnia, że Bóg jest miłością. Wymienia fragmenty pism św. Jana mówiące o Bogu, który jest miłością.	Wyjaśnia, czym jest miłość. Interpretuje fragmenty Pisma Świętego mówiące o miłości.	Dbą o postawę miłości w swoim życiu. Pogłębia wiarę w prawdę, że Bóg jest miłością.
3.	Różne oblicza miłości	Zapoznanie uczniów z rodzajami miłości. Kształtowanie postaw odpowiadających różnym rodzajom	Wyjaśnia pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania. Definiuje pojęcia: miłość siebie samego, miłość bliźniego, przywiązanie, przyjaźń, miłość <i>eros</i> , miłość małżeńska, miłość Ojczyzny.	Tłumaczy, czym jest miłość, i wymienia sposoby jej przeżywania. Przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła, narodu, rodziny, grup szkolnej i koleżeńskej.	Stara się żyć miłością Boga i bliźniego. Angażuje się w życie wybranej wspólnoty ważnej dla rozwoju człowieczeństwa. Troszczy się o dobro Ojczyzny, m.in. wspierając akcje pomocy potrzebującym.

		miłości.		Wyjaśnia, na czym polega miłość do Ojczyzny.	
4.	Przykazanie miłości Boga i bliźniego	Ukazanie i pogłębienie świadomości, czym jest przykazanie miłości Boga i bliźniego.	Wyjaśnia, czym jest przykazanie miłości Boga i bliźniego. Tłumaczy nowe przykazanie miłości na podstawie J 13.	Interpretuje przykazanie miłości Boga i bliźniego w świetle Ewangelii. Wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w rodzinie, szkole, parafii, grupie rówieśniczej i na portalach społecznościowych.	Zachowuje kulturę bycia w grupie. Reaguje na niewłaściwe zachowania w określonej grupie. Podejmuje wysiłek właściwego zachowania w rodzinie, szkole, grupie rówieśniczej i na portalach społecznościowych.
5.	Powołanie jako realizacja przykazania miłości	Zapoznanie uczniów z rodzajami powołania oraz z wydarzeniami, poprzez które Bóg objawiał powołanie w Starym i Nowym Testamencie. Motywowanie do odkrywania i realizacji własnego powołania jako sposobu wypełnienia przykazania miłości.	Wyjaśnia, że Bóg powołuje człowieka do świętości, czyli do miłości. Podaje przykłady powołań w Starym i Nowym Testamencie. Tłumaczy przykłady powołań w Kościele: małżeństwo, kapłaństwo, życie zakonne, życie konsekrowane, powołanie misyjne, człowiek samotny w służbie bliźnim.	Omawia różne formy powołania w świetle życia Ewangelią (małżeństwo, kapłaństwo, życie konsekrowane). Wskazuje na sposoby odkrywania powołania w świetle Bożego słowa. Uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych. Podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych.	Modli się o rozeznanie swojego powołania. Modli się o nowe powołania kapłańskie i zakonne, a także dobre powołania do małżeństwa. Przejawia postawę wdzięczności za świadków wiary i za osoby życia konsekrowanego.
6.	Droga świętości św. Teresy od Dzieciątka	Zapoznanie uczniów z życiorysem i przesłaniem św. Teresy od	Wyjaśnia, czym jest miłość. Opowiada o drodze świętości św. Teresy od Dzieciątka Jezus. Przedstawia przesłanie św. Teresy.	Interpretuje fragmenty Pisma Świętego i tekstu hagiograficznego o miłości. Podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach	Dbą o postawę miłości w swoim życiu. Pogłębia wiarę w prawdę, że Bóg jest miłością. Wzoruje się na przykładach

	Jezus	Dzieciątka Jezus.		życiowych.	życia świętych.
7.	Chrześcijański sens śmierci	Ukazanie sensu śmierci człowieka wierzącego. Przedstawienie śmierci jako momentu spotkania z Panem Bogiem. Zapoznanie z nauczaniem Kościoła na temat śmierci.	Wymienia rzeczy ostateczne człowieka. Definiuje śmierć jako oddzielenie duszy od ciała. Wyjaśnia, że śmierć jako kres ziemskiego życia jest konsekwencją ludzkiego grzechu. Dostrzega, że dzięki Chrystusowi śmierć chrześcijańska ma pozytywny charakter.	Wyjaśnia katolickie spojrzenie na śmierć człowieka. Dostrzega konieczność odpowiedniego przygotowania się do śmierci. Interpretuje wybrane fragmenty biblijne dotyczące śmierci. Wyjaśnia, dlaczego św. Józef nazywany jest patronem dobrej śmierci.	Dziękuje Jezusowi za Jego zbawczą śmierć na krzyżu. Ufa Bogu i wierzy, że śmierć nie jest końcem ludzkiego życia. Kształtuje w sobie postawę otwartości i gotowości na spotkanie z Chrystusem Zmartwychwstałym.
8.	Czyściec jako dojrzewanie do miłości	Zapoznanie z nauczaniem Kościoła na temat czyśćca. Przedstawienie czyśćca jako stanu dojrzewania do pełni miłości. Ukazanie sensu modlitwy za zmarłych.	Definiuje czyściec jako stan oczyszczenia duszy ze skutków grzechu. Wymienia źródła, na których opiera się katolicka nauka o czyśćcu. Wyjaśnia związek między wiarą w czyściec i miłosierdziem Bożym. Tłumaczy, czym jest odpust.	Interpretuje wybrane teksty z nauczania Kościoła mówiące o czyśćcu. Wyjaśnia, dlaczego Kościół pielgrzymujący modli się za zmarłych. Wymienia formy pomocy duszom czyścicowym zalecane przez Kościół.	Modli się za zmarłych. Korzysta z możliwości zyskiwania odpustów. Ufa Bogu i stara się żyć w gotowości na przyjście Chrystusa.
9.	Niebo radością zbawionych	Zapoznanie z nauczaniem Kościoła na temat nieba. Ukazanie nieba jako doskonałej radości wszystkich zbawionych.	Definiuje niebo jako pełną komunię życia i miłości z Bogiem. Wymienia najważniejsze biblijne obrazy nieba. Wyjaśnia, na czym polega szczęście nieba.	Analizuje i tłumaczy wybrane teksty biblijne na temat nieba. Definiuje niebo jako ostateczny cel życia człowieka. Wskazuje, kto i kiedy osiąga niebo.	Dziękuje Bogu za nadzieję nieba. Korzysta ze środków zbawczych prowadzących do nieba. Ufa Bogu i stara się żyć w gotowości na przyjście Chrystusa.

10.	Powtórne przyście Chrystusa	Przedstawienie najważniejszych informacji o powtórny przyściu Chrystusa. Zapoznanie z nauczaniem Kościoła na temat zmartwychwstania ciał.	Podaje poprawną definicję paruzji. Tłumaczy, czym jest sąd ostateczny. Wyjaśnia pojęcie apokalipsa i przedstawia ogólne przesłanie Apokalipsy św. Jana.	Dostrzega sprzeczność pozabiblijnych zapowiedzi końca świata z wiarą chrześcijańską. Analizuje wybrane teksty biblijne dotyczące sądu ostatecznego. Interpretuje obraz <i>Sąd ostateczny</i> Hansa Memlinga.	Żyje na co dzień przykazaniem miłości Boga i bliźniego. Wierzy w zmartwychwstanie umarłych. Ufa Bogu i trwa w gotowości na powtórne przyście Chrystusa.
11.	Życie chrześcijańskie drogą do wiecznego szczęścia	Ukazanie sensu życia chrześcijańskiego w perspektywie rzeczy ostatecznych człowieka. Ogólne omówienie powszechnego powołania do chrześcijańskiej świętości.	Tłumaczy prawdę, że „człowiek jest na ziemi jedynym stworzeniem, które Bóg chciał ze względu na nie samo”. Wyjaśnia, że praktykowanie przykazań jest drogą prowadzącą do zbawienia. Wymienia konkretne formy realizacji powszechnego powołania do świętości.	Analizuje fragmenty orędzia Benedykta XVI na XXV Światowy Dzień Młodzieży. Wyjaśnia związek między ziemskim życiem zgodnym ze wskazaniami Ewangelii i wiecznym zbawieniem w niebie.	Troszczy się o pomnażanie dobra w świecie. Odkrywa sens i wartość każdego ludzkiego życia w perspektywie wieczności. Dziękuje Bogu za powołanie do świętości i zbawienia.
12.	Bóg Panem życia	Ukazanie prawdy, że Bóg jest jedynym Dawcą i Panem ludzkiego życia. Przedstawienie niektórych zagrożeń życia człowieka.	Uzasadnia prawdę, że życie ludzkie jest święte. Charakteryzuje nauczanie Kościoła dotyczące wartości ludzkiego życia. Wymienia najważniejsze zagrożenia ludzkiego życia. Podaje datę Dnia Świętości Życia i streszcza jego przesłanie.	Analizuje nauczanie Kościoła dotyczące wartości ludzkiego życia. Poprawnie definiuje, czym jest ruch pro life. Uzasadnia, że aborcja, eutanazja, zapłodnienie in vitro oraz kara śmierci są złem.	Jest przekonany o wartości życia każdego człowieka. Podejmuje inicjatywy mające na celu obronę życia od poczęcia do naturalnej śmierci. Dziękuje Bogu za bezcenny dar życia.

13.	Potrzeba i znaczenie modlitwy chrześcijańskiej	Ukazanie znaczenia i potrzeby modlitwy chrześcijańskiej. Pogłębianie relacji z Bogiem poprzez osobistą modlitwę.	Definiuje modlitwę jako postawę otwarcia się na Boga, która jest fundamentem życia chrześcijańskiego. Wyjaśnia znaczenie modlitwy w życiu człowieka.	Podaje przykłady modlitwy ludzi znanych z historii i współczesnych. Wymienia argumenty za potrzebą codziennej modlitwy. Wyjaśnia, że modlitwa jest czasem przebywania z Bogiem.	Jest przekonany o potrzebie modlitwy. Chętnie się modli. W codziennej modlitwie otwiera się na działanie Boga.
14.	Biblijni nauczyciele modlitwy	Ukazanie modlitwy jako dialogu Boga z człowiekiem na przykładach postaci biblijnych i osób świętych. Ukazanie rodzajów i form modlitwy oraz modlitewnych postaw.	Opisuje biblijne wzory modlitwy i przykłady osób modlących się. Wymienia rodzaje i formy modlitwy oraz modlitewne postawy.	Formułuje modlitwy dziękczynienia, uwielbienia, przeproszenia i prośby w oparciu o teksty biblijne i własnymi słowami. Omawia rodzaje i formy modlitwy oraz modlitewne postawy.	W modlitwie inspiruje się przykładami biblijnymi. Przyjmuje odpowiednie postawy podczas modlitwy.
15.	Jezus Chrystus nauczycielem i wzorem modlitwy	Ukazanie Jezusa jako nauczyciela i wzoru modlitwy. Ukazanie źródeł trudności na modlitwie i sposobów pokonywania przeszkód.	Wyjaśnia treść i strukturę modlitwy arcykapłańskiej Jezusa na podstawie J 17,1-26. Wymienia trzy główne przypowieści o modlitwie w Ewangelii św. Łukasza. Definiuje przyczyny trudności na modlitwie i sposoby ich rozwiązywania.	Omawia modlitwę arcykapłańską Jezusa. Wymienia najważniejsze trudności w modlitwie. Przedstawia sposoby przewycięzania trudności w modlitwie.	Prowadzi szczerzy i ufny dialog z Bogiem. Podejmuje walkę z trudnościami na modlitwie. Odmawia poranny i wieczorny pacierz.
16.	Liturgia źródłem i szczytem modlitwy chrześcijańskiej	Ukazanie liturgii jako źródła i szczytu modlitwy chrześcijańskiej. Kształtowanie	Definiuje cel sprawowania liturgii. Określa podział zadań w sprawowaniu liturgii. Wyjaśnia znaczenie pojęcia	Charakteryzuje liturgię jako dialog Boga z człowiekiem (dar i odpowiedź). Omawia rolę świeckich w liturgii.	Angażuje się w liturgię Kościoła. Poprzez znaki i gesty wyraża swoją wiarę oraz prowadzi dialog z Bogiem.

	kiej	szacunku dla postaw, znaków i gestów liturgicznych.	„sztuka sakralna” w liturgii Kościoła. Wymienia twórców chrześcijańskich.	Wyjaśnia, jakie znaczenie dla życia chrześcijanina ma udział w liturgii. Przedstawia rolę sztuki sakralnej w liturgii Kościoła i podaje przykłady twórców religijnych oraz ich dzieł.	Z szacunkiem wykonuje gesty liturgiczne. Z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego. Korzysta z dobrodziejstw modlitwy wspólnotowej.
17.	Modlitwa Pańska programem życia chrześcijanina	Ukazanie, w jaki sposób modlitwa wpływa na życie chrześcijanina. Kształtowanie umiejętności odczytywania i interpretowania wskazań z <i>Modlitwy Pańskiej</i> w przeżywanej rzeczywistości (osobistej, rodzinnej, szkolnej, otaczającego świata).	Wyjaśnia treść próśb <i>Modlitwy Pańskiej</i> . Uzasadnia, że <i>Modlitwa Pańska</i> jest programem życia chrześcijanina.	Wyjaśnia przesłanie wypływające z wezwań <i>Modlitwy Pańskiej</i> . Omawia <i>Modlitwę Pańską</i> jako program życia chrześcijańskiego.	Chętnie odmawia modlitwę <i>Ojcze nasz</i> . Pogłębia więź z Bogiem Ojcem. W codziennej modlitwie otwiera się na Pana Boga.
18.	Duch Święty i Jego dary	Zapoznanie uczniów z darami i owocami Ducha Świętego. Przedstawienie działania inspirowanego przez Ducha Świętego w	Wymienia dary i owoce Ducha Świętego w Kościele. Wyjaśnia, czym są charyzmaty Ducha Świętego w Kościele. Opisuje działanie Ducha Świętego w Kościele.	Omawia dary Ducha Świętego i podaje przykłady. Omawia owoce działania Ducha Świętego w życiu chrześcijanina i podaje przykłady. Podaje przykłady charyzmatów Ducha Świętego w Kościele.	Wierzy w Ducha Świętego. Otwiera się na działanie i dary Ducha Świętego. Stara się na co dzień dzielić owocami Ducha Świętego.

		Kościele.			
19.	Bierzmowanie umocnienie wiary	Ukazanie istoty sakramentu bierzmowania i jego roli w życiu człowieka wierzącego. Zapoznanie z liturgią sakramentu bierzmowania.	Streszcza biblijny opis zesłania Ducha Świętego. Opisuje obrzędy bierzmowania. Przedstawia skutki bierzmowania.	Wyjaśnia, czym jest bierzmowanie. Omawia właściwe motywy przyjęcia bierzmowania jako dopełnienia chrztu. Wyjaśnia szczegółowo obrzędy bierzmowania.	Wierzy w moc Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania. Świadomie uczestniczy w przygotowaniu do bierzmowania. Modli się do Ducha Świętego, prosząc o dar wiary.
20.	Odwaga wyznawania wiary	Ukazanie, że Duch Święty przez sakrament bierzmowania wzywa i uzdalnia do odważnego życia wiarą oraz świadczenia o niej.	Wyjaśnia, że Duch Święty w sakramencie bierzmowania udziela specjalnej mocy do mężnego wyznawania imienia Chrystusa oraz do tego, by nigdy nie wstydzic się krzyża. Wskazuje, na czym polega odważne świadectwo wiary. Podaje treść prośby o przyjęcie sakramentu bierzmowania.	Wyjaśnia, czym jest dar męstwa. Wymienia sposoby świadczenia o wierze. Uzasadnia konieczność dzielenia się wiarą z innymi.	Świadczy o wierze w swoim otoczeniu. Dostrzega zagrożenia w rozwoju wiary. Modli się o dar męstwa.
21.	Obrona wiary we współczesnym świecie	Ukazanie, że sakrament bierzmowania uzdalnia do świadczenia o wierze i do jej obrony. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za własny rozwój wiary.	Wyjaśnia biblijne teksty, w których Jezus zapowiada konieczność obrony wiary przez Jego wyznawców. Uzasadnia, że w każdym czasie wyznawcy Chrystusa wyznawali swoją wiarę i jej bronili. Wskazuje, na czym polega obrona wiary we współczesnym świecie.	Wyjaśnia, na czym polega świadectwo chrześcijańskie. Argumentuje, że wiary należy bronić w konkretnych sytuacjach życiowych. Uzasadnia potrzebę rozwoju własnej wiary.	Rozpoznaje sytuacje, w których powinien bronić wiary. Broni wiary w swoim otoczeniu. Dba o rozwój wiary.

22.	Święty José Sánchez del Río świadkiem wiary	Ukazanie św. José Sáncheza del Río jako wzoru wyznawania wiary. Podkreślenie odwagi w przyznawaniu się do Chrystusa.	Opowiada życiorys św. José Sáncheza del Río. Opisuje sytuację społeczną w Meksyku na początku XX w. Wyjaśnia pojęcie „prześladowanie chrześcijan”.	Określa postawy, jakie należy przyjąć wobec trudności na drodze wiary. Wyjaśnia, jakie są oczekiwania Chrystusa wobec uczniów. Wymienia sposoby przyznawania się do Chrystusa.	W modlitwie prosi Ducha Świętego o odważną wiarę. Docenia znaczenie wytrwałości w wierze. W świadectwie świętych szuka wskazówek dla siebie.
23.	Owocne życie bł. Hanny Chrzanowskiej	Zapoznanie z życiem i działalnością bł. Hanny Chrzanowskiej. Ukazanie w osobie Błogosławionej przykładu realizacji słów Chrystusa: „Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25,40).	Wymienia najważniejsze fakty z życia bł. Hanny Chrzanowskiej. Omawia jej posługę wobec chorych. Wyjaśnia treść biblijnego opisu sądu ostatecznego.	Wyjaśnia, na czym polegała wyjątkowość posługi bł. Hanny Chrzanowskiej. Wymienia sposoby pomocy chorym i cierpiącym. Uzasadnia konieczność czynnej miłości bliźniego.	Dostrzega przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie w swoim otoczeniu. Jest uczynny wobec potrzebujących pomocy, zwłaszcza chorych. Modli się za wstawiennictwem bł. Hanny Chrzanowskiej.
24.	Święty Jan z Dukli głosicielem zdrowej nauki	Ukazanie duchowej sylwetki św. Jana z Dukli. Zachęta do większej wierności Bogu na co dzień i głoszenia zdrowej nauki Ewangelii.	Opowiada o życiu św. Jana z Dukli. Wskazuje na źródło prawdziwej nauki Kościoła. Wyjaśnia konieczność jej głoszenia we współczesnym zlaicyzowanym świecie.	Wymienia przejawy fałszywej nauki we współczesnym świecie. Wyjaśnia, na czym polegało głoszenie zdrowej nauki przez św. Jana z Dukli. Uzasadnia rolę sakramentu bierzmowania w odważnym głoszeniu nauki Chrystusa.	W modlitwie prosi Ducha Świętego o odważną wiarę. Stara się na co dzień dzielić owocami Ducha Świętego. W świadectwie świętych szuka wskazówek dla siebie.

25.	Moc modlitwy różańcowej	Ukazanie mocy i znaczenia modlitwy różańcowej w życiu człowieka.	Wyjaśnia treść tajemnic różańca. Tłumaczy sens, przesłanie i przebieg liturgii nabożeństw różańcowych.	Omawia przebieg nabożeństwa różańcowego. Uzasadnia związek modlitwy różańcowej z życiem chrześcijanina.	Pielęgnuje modlitwę różańcową w swoim życiu. Pogłębia własną pobożność przez modlitwę różańcową. Modli się na różańcu za siebie, swoją rodzinę, Kościół i Ojczyznę.
26.	Święty Jan Paweł II darem dla Kościoła, świata i Polski	Ukazanie postaci św. Jana Pawła II. Przypomnienie przesłania św. Jana Pawła II dla Kościoła, świata oraz Polski.	Opowiada o życiu i prezentuje naukę św. Jana Pawła II. Poprawnie analizuje biblijną przypowieść o dobrym pasterzu (J 10,11-18). Wyjaśnia znaczenie pontyfikatu św. Jana Pawła II dla Kościoła, świata oraz Polski.	Wymienia wartości, na których opierało się przesłanie św. Jana Pawła II w czasie jego pontyfikatu. Interpretuje przypowieść o dobrym pasterzu w kontekście życia wspólnoty parafialnej. Tłumaczy, dlaczego św. Jan Paweł II jest darem dla każdego człowieka, Kościoła, świata oraz Polski.	Uważnie czyta słowo Boże i go słucha. Pogłębia wiarę w Chrystusa oraz więź z Nim, wzorując się na życiu św. Jana Pawła II. Modli się do Boga za wstawiennictwem św. Jana Pawła II.
27.	Święci żyją wśród nas	Ukazanie prawdy wiary o świętych obcowaniu. Uświadomienie, jak ważne jest wstawiennictwo świętych w kształtowaniu codziennego życia.	Wyjaśnia pojęcie świętość i wymienia synonimy słowa święty. Wskazuje różnicę między błogosławionym a świętym. Interpretuje prawdę wiary o świętych obcowaniu.	Wskazuje, jak stawać się świętym. Opowiada fragment Ewangelii: Łk 11,27-28. Wyjaśnia wpływ świętych na nasze życie.	Przejawia postawę wdzięczności za świadków wiary. Wzoruje się na przykładach ich życia. Rozpoczyna przemianę świata od siebie, od kształtowania swojego sumienia według Ewangelii.
28.	Modlitwa za zmarłych	Ukazanie prawdy, że życie nie kończy się z chwilą śmierci. Ukazanie istoty	Wyjaśnia znaczenie modlitwy za zmarłych. Poprawnie analizuje fragment Ewangelii wg św. Jana (J 14,1-6).	Wyjaśnia, w jaki sposób można pomóc душom czyścącym. Omawia fragment Pisma Świętego (J 14,1-6). Wymienia warunki uzyskania	Uważnie czyta Słowo Boże i go słucha. Tłumaczy, że dusza po śmierci potrzebuje pomocy, Pogłębia własną pobożność na

		modlitwy za zmarłych.	Wymienia sposoby pomocy duszom czyścącym i podaje motywację do podjęcia modlitwy za zmarłych.	odpustu za zmarłych.	wzór świętych, którzy otrzymali charyzmat spotkania się z duszami czyścącymi.
29.	Adwent czasem oczekiwaniami	Ukazanie prawdy, że Adwent jest czasem czuwania oraz dobrego przygotowania się na narodzenie Pana Jezusa. Ukazanie istoty przygotowania się do świąt w czasie Adwentu, szczególnie poprzez przystąpienie do sakramentu pokuty i pojednania oraz przyjęcie Komunii Świętej.	Tłumaczy znaczenie czuwania w czasie Adwentu. Poprawnie analizuje biblijny fragment o potrzebie czuwania: Mt 24,36-44. Wymienia patronów Adwentu: Matkę Bożą, św. Józefa, proroka Izajasza, św. Jana Chrzciciela.	Charakteryzuje postawę czuwania przedstawioną w Ewangelii wg św. Mateusza. Podaje motywy do podjęcia przemiany serca oraz walki ze słabościami i grzechem. Omawia charakterystyczne cechy Adwentu.	Uważnie czyta Słowo Boże i go słucha. Pracuje nad sobą, podejmuje walkę ze swoimi słabościami oraz grzechami. Pogłębia własną pobożność poprzez wzorowanie się na postawach świętych. Przygotowuje się do właściwego przeżywania świąt Bożego Narodzenia poprzez przystąpienie do sakramentu pokuty i pojednania.
30.	Narodzenie Pańskie źródłem radości	Ukazanie prawdy, że czas Bożego Narodzenia jest czasem chrześcijańskiej radości i dziękczynienia za bliskość Boga. Ukazanie istoty świętowania	Wyjaśnia przesłanie Bożego Narodzenia. Poprawnie analizuje Prolog św. Jana o Narodzeniu Pańskim (J 1,1-14a). Tłumaczy istotę radosnego – duchowego i zewnętrznego – świętowania.	Wyjaśnia, że Boże Narodzenie to czas radości oraz miłości bliźniego. Charakteryzuje chrześcijański wymiar świąt Bożego Narodzenia. Kultywuje bożonarodzeniowe zwyczaje i śpiewa polskie kolędy.	Dziękuje Panu Bogu za przyjście Zbawiciela. Pogłębia własną pobożność poprzez radosne przeżywanie świąt wraz z bliskimi. Przygotowuje się do właściwego przeżywania świąt Bożego Narodzenia poprzez przystąpienie do sakramentu pokuty i pojednania oraz

		Bożego Narodzenia.			jednoczy się z Nowonarodzonym w Komunii Świętej.
31.	Objawienie Pańskie przesłaniem dla świata	Omówienie istoty i znaczenia uroczystości Objawienia Pańskiego.	Opowiada o uroczystości Objawienia Pańskiego. Tłumaczy symbolikę darów (złota, kadzidła i mirry) ofiarowanych Jezusowi przez Mędrców. Wyjaśnia znaczenie napisu umieszczanego na drzwiach chrześcijańskich domów.	Poprawnie analizuje fragment Pisma Świętego (Mt 2,1-12). Uzasadnia, dlaczego Mędrcy ze Wschodu złożyli hołd nowo narodzonemu Jezusowi. Tworzy scenariusz obchodów uroczystości Objawienia Pańskiego w swojej parafii i miejscowości.	Wyraża radość i dziękczynienie Bogu za przyjście Zbawiciela, Pogłębia własną pobożność, m.in przez modlitwę i śpiew kolęd. Włącza się w Orszak Trzech Króli.
32.	Chrzest Pański początkiem publicznej działalności Jezusa	Pogłębienie rozumienia chrztu Jezusa jako początku Jego publicznej działalności i wyjaśnienie związku tego wydarzenia z sakramentem chrztu. Wykazanie znaczenia Niedzieli Chrztu Pańskiego w roku liturgicznym.	Wyjaśnia przesłania Niedzieli Chrztu Pańskiego dla życia codziennego chrześcijanina. Tłumaczy związek chrztu Pana Jezusa z własnym chrztem.	Ukazuje związek wydarzeń biblijnych z układem roku liturgicznego. Charakteryzuje uroczystość Chrztu Pańskiego w kontekście liturgii Kościoła oraz życia chrześcijanina.	Jednoczy się z Chrystusem w tajemnicy chrztu. Pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne. Stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia Bożego.
33.	Wielki Post czasem nawrócenia	Ukazanie nauczania Kościoła na temat Wielkiego Postu jako czasu	Tłumaczy, że właściwe przeżycie Wielkiego Postu jest aktualizacją historii zbawienia w życiu chrześcijanina.	Wskazuje na związek wydarzeń biblijnych z Wielkim Postem, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem	Pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne. Stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia

		nawrócenia w kontekście wydarzeń zbawczych i życia chrześcijanina. Pogłębienie rozumienia okresu Wielkiego Postu.	Wyjaśnia sens i przesłanie Wielkiego Postu.	chrześcijanina. Uzasadnia religijny wymiar Wielkiego Postu jako czasu nawrócenia. Omawia praktyki ascetyczne w Kościele. Zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi.	życiowe w świetle Objawienia Bożego. Jednoczy się z Chrystusem przez przeżywanie okresu Wielkiego Postu jako czasu nawrócenia.
34.	Triduum Paschalne centrum roku liturgicznego	Ukazanie nauczania Kościoła na temat Triduum Paschalnego jako centrum roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i życia chrześcijanina. Zachęcenie do budowania relacji z Bogiem poprzez zaangażowanie się w wydarzenia Triduum Paschalnego.	Tłumaczy, że celebracja tajemnic Triduum Paschalnego jest aktualizacją historii zbawienia w życiu chrześcijanina. Wyjaśnia sens i przesłanie tekstów biblijnych i liturgicznych czytanych podczas Triduum Paschalnego.	Wskazuje na związek wydarzeń biblijnych z obchodami Triduum Paschalnego, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina. Zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi. Opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie Triduum Paschalnego.	Pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne. Angażuje się w obchody Triduum Paschalnego. Jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach Triduum Paschalnego.
35.	Wielkanoc największym świętem chrześcijaństwa	Ukazanie nauczania Kościoła na temat Wielkanocy – największego święta chrześcijaństwa.	Wyjaśnia, że celebracja tajemnic Wielkanocy jest aktualizacją historii zbawienia w życiu chrześcijanina. Tłumaczy sens i przesłanie Zmartwychwstania Pańskiego.	Wskazuje na związek wydarzeń biblijnych z obchodami Wielkanocy, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina. Uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania	Jednoczy się z Chrystusem w tajemnicy zmartwychwstania. Pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne. Stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia

		<p>Przedstawienie Świąt Wielkanocnych w kontekście wydarzeń zbawczych i życia chrześcijanina. Pogłębienie rozumienia tajemnicy zmartwychwstania.</p>		<p>Pańskiego. Zestawia wydarzenie biblijne ze zwyczajami religijnymi.</p>	<p>Bożego.</p>
36.	<p>Miłosierdzie Boże nadzieją dla człowieka i świata</p>	<p>Ukazanie istoty tajemnicy miłosierdzia Bożego. Wskazanie na sakrament pokuty, w którym Jezus obdarza nas swoim miłosierdziem. Ukazanie nowych form kultu Miłosierdzia Bożego objawionych św. Faustynie Kowalskiej. Uzasadnienie świętowania Niedzieli Miłosierdzia Bożego.</p>	<p>Tłumaczy istotę tajemnicy miłosierdzia Bożego. Wyjaśnia biblijny opis ustanowienia sakramentu pokuty. Uzasadnia, dlaczego współczesny świat potrzebuje Bożego miłosierdzia.</p>	<p>Opowiada o nowych formach kultu Miłosierdzia Bożego. Tłumaczy, jak modlić się koronką do Miłosierdzia Bożego. Uzasadnia, dlaczego należy świętować Niedzielę Miłosierdzia.</p>	<p>Zawierza siebie i świat Bożemu miłosierdziu. Modli się koronką do Miłosierdzia Bożego. Stara się pełnić czyny miłosierdzia.</p>

37.	Zesłanie Ducha Świętego początkiem Kościoła	Ukazanie przemieniającej mocy Ducha Świętego w życiu chrześcijanina.	Wyjaśnia sens i przesłanie uroczystości Zesłania Ducha Świętego. Tłumaczy przestrzenie działania Ducha Świętego w życiu wiary.	Wymienia owoce działania Ducha Świętego w życiu człowieka. Uzasadnia konieczność związku modlitwy do Ducha Świętego z życiem chrześcijanina. Uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zesłania Ducha Świętego.	Pogłębia swoją relację z Duchem Świętym. Modli się codziennie do Ducha Świętego. Angażuje się w obchody roku liturgicznego.
-----	---	--	---	---	--